

"اتاق نوشته" پرستو فروهر در موزه هنرهای زیبای گنت بلژیک

22 بهمن 1395

به مناسبت نمایشگاه "شاهد عینی، فرانسیسکو گویا و فریده لاشایی" پرستو فروهر اثر "اتاق نوشته"ی خود را روز 10م فوریه در موزه هنرهای زیبای گنت بلژیک اجرا می‌کند.

نمایشگاه شاهد عینی، نقد اجتماعی هنرمند اسپانیایی فرانسیسکو گویا را به تعهد اجتماعی فریده لاشایی پیوند می‌دهد. نمایشگاه روز دهم فوریه افتتاح خواهد شد و تا هفتم ماه مه برپا خواهد بود.

از سال 1389 به این سو، نقاشی -به معنای کلاسیک آن- نکشیده بودم. آنچه بود، بیشتر تجربه‌هایی در حوزه «متریال» بود؛ تجربه‌های ارزشمندی که در هر دوره چیزهای زیادی به من آموخت. ارزش «تجربه‌گرایی» را بیش از همه مدیون پابلو پیکاسوآم. پیکاسو نمونه‌ی اولین کسی است که «امکان رخداد هنر در هر جا» را به من آموخت؛ امکان رخداد هنر در نقاشی (روی بوم و چوب و سفال و...)، در طراحی (با مداد و زغال و نور و مفتول و...)، در مجسمه‌سازی (با گچ و فلز و چوب و...) و در بازی‌های فی‌البداهه با اشیای پیرامون. همچنین او کسی است که به من آموخت چگونه می‌توان روی مرزها سکنا گزید؛ روی مرزهایی از قبیل واقعیت و تخیل، عینیت و اسطوره، طنز و جدیت، بازی و هنر، ساختن و تخریب، انزوا و اجتماع... این بار هم من به تبعیت از همین مرام به مرز میان طراحی و نقاشی رفته‌ام؛ نقاشی و طراحی با آکرولیک روی پارچه‌ی خام آغشته به چسب. دلیل‌اش هم این است که به نظرم برق‌ای که رنگ‌ماده‌ی آکرولیک روی بوم آماده از خود بر جا می‌گذارد مانع دیده شدن درست رنگ می‌شود. این مجموعه، در ادامه‌ی مجموعه طراحی‌های «جنگل سیاه» است و هنوز هم معتقدم در هنر حرف اول و آخر را فرم می‌زند. فرمی که چیزی نیست جز غور کردن در مبانی و مسایل اولیه‌ی هنر. در هنر، بیان درست هر مسأله‌ی غیرهنری هم مستلزم به کارگیری فرم درست آن هنر است. حتی اگر این «فرم درست» از دل تخریب یک فرم درست اولیه حاصل شده باشد.

